

C60 – BIN4

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

13 november 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inwerkingtreding van bepaalde elementen van het Gemeentedecreet	1
Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de bevoegdheid van een gemeentelijk beslissingsorgaan om in rechte op te treden	4

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inwerkingtreding van bepaalde elementen van het Gemeentedecreet

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, geachte collega's, deze vraag is er gekomen doordat ik een paar weken geleden nog eens een inleiding ben gaan geven op een nationale studiedag van de Vereniging van Vlaamse Gewestelijke Ontvangers. Er was trouwens ook een uiteenzetting van een gemeentesecretaris die u zeer bekend is, namelijk die van Lanaken. In de Nieuwsflits van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) staan er drie bijdragen met als titel "Budgetcirculaire worstelt met Gemeentedecreet". Ik doe al 25 jaar gemeentefinanciën, maar ik moet zeggen dat ook ik er af en toe niet aan uit kan. Ik ben vroeger nog al eens tussengekomen over een aantal uitvoeringsbesluiten, en toen zei men tegen mij dat alles perfect onder controle was.

De VVSG levert in die artikels kritiek op de uitvoering van het Gemeentedecreet naar aanleiding van de budgetcirculaire die de Vlaamse Regering op 19 juli 2007 goedkeurde. De VVSG dringt er zelfs op aan dat het Gemeentedecreet wordt bijgestuurd. Ik vind dat geen loze gedachte omdat de toetsing aan de dagdagelijkse realiteit daar aanleiding toe kan geven. De VVSG zegt het volgende: "Het ware dan ook veel beter dat het Vlaams Parlement eindelijk werk zou maken van een aanpassing van het Gemeentedecreet en er de fouten en onvolkomenheden uit zou halen."

Op welke elementen levert de VVSG commentaar? De bepalingen over het meerjarenplan zijn nog niet in werking getreden, maar volgens de budgetcirculaire moeten de gemeenten een meerjarig financieel beleidsplan maken tot aan het einde van de bestuursperiode, een jaar langer dan voorheen. Dit geldt ook voor de OCMW's. Dit brengt uiteraard softwareproblemen met zich mee en ook het financieel evenwicht handhaven is niet evident.

De gemeenten moeten volgens de budgetcirculaire nog steeds werken met het oude systeem van een advies van de begrotingscommissie – die bestaat gewoonlijk uit de burgemeester, de gewestelijk ontvanger en de schepen die verantwoordelijk is voor financiën – terwijl het Gemeentedecreet een uitdrukkelijke rol gegeven heeft aan secretaris en ontvanger wat de begrotingsopmaak betreft. Het interne controlesysteem moet tegen eind september 2007

worden ingevoerd. Dit is natuurlijk zo goed als onmogelijk. De VVSG merkt ook nog het volgende op: "De circulaire doet een toegeving en zegt dat een inventarisatie en evaluatie van het bestaande kunnen volstaan. Maar zo staat het natuurlijk niet in het decreet."

De budgetwijzigingen moeten volgens het Gemeentedecreet niet meer voorafgaand opgestuurd worden naar de gemeenteraadsleden, wat toch niet de bedoeling kan zijn geweest. Het is de bedoeling dat ten laatste vanaf 2013 een nieuw financieel instrumentarium wordt ingevoerd. Over ondersteuning vanuit de Vlaamse overheid is evenwel nog niet gesproken. Over de externe audit – die uitdrukkelijk in het nieuwe Gemeentedecreet is opgenomen – blijft de Vlaamse Regering voorlopig bijzonder vaag.

Telkens wanneer ik de Nieuwsflits of Lokaal lees, zou ik vragen kunnen komen stellen. Ik denk dat het tijd wordt dat we eens een evaluatie maken van de invoering van het Gemeentedecreet en niet alleen luisteren naar de dertien centrumsteden – want die zijn beter uitgerust – maar ook naar de kleinere gemeenten. In de laatste BinnenBand stonden er zes omzendbrieven van de laatste tweeënhalve maand. Een op drie gemeenten in Vlaanderen heeft minder dan 10.000 inwoners en al die brieven moeten gelezen en uitgevoerd worden.

Klopt de kritiek zoals verwoord door de VVSG in de Nieuwsflits? Hebt u hierover al contact gehad met de VVSG? Is een nieuwe omzendbrief aan de orde ten einde bepaalde zaken bij te sturen? Is een aanpassing van het Gemeentedecreet aan de orde?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Geachte collega's, we hebben naar deze vraag uitgekeken. Ik heb gisteren een ruime delegatie van de VVSG ontvangen om bepaalde zaken door te praten, wat ik op gezette tijden doe. Mark Suykens zou ook hier bekennen dat hij achter het Gemeentedecreet staat omdat er ongelooflijk veel goede dingen instaan. Dat zegt hij ook in zijn publicaties. Maar hij heeft het moeilijk met de financiële structuur. Hij ziet bepaalde dingen anders dan wij. Er zullen zaken verfijnd moeten worden en we maken daar ook werk van.

Maar we moeten de sportiviteit hebben om te zeggen dat het Gemeentedecreet zo'n megaoperatie was dat men het nooit afgeleverd zou kunnen hebben als het perfect moest zijn. Natuurlijk moeten onvolkomenheden en dingen die over het hoofd gezien zijn, bijgestuurd worden. Vorige legislatuur hadden we die hele legislatuur om het Gemeentedecreet af te leveren en er

is niks van gekomen net omdat er geen tijdsdruk was. Nu moest het Gemeentedecreet er volgens het regeerakkoord, één jaar na de start van de Vlaamse Regering zijn. U hebt zelf jaren op kabinetten gezeten – we kennen elkaar uit die tijd – dus u weet hoe het er de eerste weken aan toegaat. Na de eerste weken zijn we aan het werk gegaan, samen met de diensten van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden en samen met de VVSG. We hebben ons echt uit de naad gewerkt.

Ondertussen werkt het Gemeentedecreet, en vaak heel goed. Een paar dingen moeten bijgestuurd worden en dat gaan we doen samen met de behandeling van het organieke OCMW-decreet. Nadien zullen we die decreten samen in de plenaire vergadering brengen.

Uw vraag is zeer ruim, daarom zal ik vrij uitgebreide antwoorden geven. U vraagt of de kritiek van de VVSG klopt. De budgetcirculaire bepaalt inderdaad dat het meerjarenplan dat bij het budget voor 2008 wordt gevoegd, op zijn minst de jaren 2008 tot en met 2012 moet bevatten. Het meerjarig financieel beleidsplan moet namelijk een inzicht verstrekken in de aard maar ook in de omvang van het voorgenomen beleid en de dienstverlening en verder ook in de financiële gevolgen van de beoogde doelstellingen zoals verwoord in het algemeen beleidsprogramma.

Het algemeen beleidsprogramma wordt opgelegd in artikel 242bis van de nieuwe Gemeentewet en bevat voor de duur van de legislatuur minstens de belangrijkste beleidsplannen. Aangezien het meerjarig financieel beleidsplan moet aansluiten bij het algemeen beleidsprogramma is het logisch dat het over dezelfde beleidsperiode loopt, met andere woorden over de volledige legislatuur of tot en met 2012.

Ook in de omzendbrief van 28 maart 1989, waarmee het meerjarig financieel beleidsplan werd ingevoerd als een verplichte bijlage bij de gemeentebegroting, wordt gesteld dat het plan in principe wordt opgemaakt voor de volledige beleidsperiode, of het gedeelte van een begonnen bestuursperiode die nog niet is afgelopen, met een minimum van drie jaar. De huidige begrotingsinstructies voeren dus geen nieuwigheid in met betrekking tot de looptijd.

Op dat vlak begrijp ik de kritiek van de VVSG niet zo goed. Men wou absoluut het meerjarenplan onmiddellijk invoeren, maar nu maakt men bedenkingen bij het feit dat in een omzendbrief stappen worden gezet in de richting van een volwaardig meerjarenplan.

Artikel 12 van het algemene reglement dat betrekking heeft op de gemeentelijke comptabiliteit, is nog steeds van toepassing, waardoor het begrotingsontwerp voor advies moet worden voorgelegd aan een begrotingscommissie. De begrotingscommissie geeft uitsluitend advies over de wettelijkheid en de te verwachten finan-

ciële weerslag van de begroting. Naast de gemeentesecretaris en de ontvanger, of de gewestelijke ontvanger, maakt ook een daartoe aangeduid lid van het schepencollege deel uit van de begrotingscommissie.

De begrotingscommissie bestaat dus minstens uit de drie voornoemde personen. De gemeenteraad kan daarnaast bijkomende leden of experts aanduiden. De begrotingscommissie is dus meer dan de som van de gemeentesecretaris en de ontvanger en heeft dus een andere samenstelling dan het managementteam. Zodra een lid van het college van burgemeester en schepenen aanwezig kan zijn bij het managementteam, kan het genoemde artikel 20 worden opgeheven.

De bepalingen inzake interne controle zijn op 1 januari 2007 in werking getreden. Dat was een besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2006. Niettemin heeft de decreetgever aan de gemeenten die een ruimere voorbereidingstijd wensten, de mogelijkheid gegeven om de goedkeuring van het interne controlesysteem door de gemeenteraad uit te stellen tot uiterlijk 1 oktober 2007. Die timing werd in overleg met de VVSG afgesproken. U herinnert zich wellicht het gezamenlijke communiqué met de VVSG van eind 2006. Daarin werd wereldkundig gemaakt dat ik aan het parlement zou vragen om een overgangperiode van negen maanden decretaal te verankeren. Men was tevreden over dat uitstel.

Een systeem van interne controle is een daad van goed bestuur. Een dergelijk, goed opererend speelt in de eerste plaats in het voordeel van het bestuur zelf. Daar bent u het ongetwijfeld mee eens, mijnheer Peumans.

In de memorie van toelichting bij het Gemeentedecreet wordt terecht gesteld dat de verplichte organisatie van een systeem van interne controle binnen de gemeentelijke organisatie een belangrijke vernieuwing is ten opzichte van de Nieuwe Gemeentewet. Toch is interne controle geen totaal nieuw gegeven voor de gemeentebesturen. Voor de inwerkingtreding van het Gemeentedecreet beschikten de besturen ook over procedures van interne controle. Aangezien interne controle een element van goed bestuur is, hadden de besturen voor 1 januari 2007 al een hele reeks van richtlijnen inzake interne controle. Die richtlijnen waren niet altijd helemaal uitgeschreven, maar de vele onderrichtingen vanwege het college van burgemeester en schepenen of vanwege de gemeentesecretaris zijn een voorbeeld van dergelijke richtlijnen.

Een eerste stap in de formalisering van het interne controlesysteem kan dus bestaan uit een inventarisatie van de bestaande, maar daarom nog niet helemaal uitgeschreven procedures en de evaluatie ervan in het kader van de bepalingen van het Gemeentedecreet. We zijn daar dus ook soepel in.

Een aantal belangrijke controle-elementen zijn ook in het Gemeentedecreet zelf opgenomen, denken we maar aan de nieuwe bevoegdheden van de gemeentesecretaris en de financieel beheerder, waarbij rekening is gehouden met het principe van de functiescheiding: voorafgaand visum, de dubbele handtekening, het principe dat degene die betaalt zichzelf niet controleert, enzovoort. In mijn omzendbrief van 1 december 2006 heb ik die decretale bepalingen toegelicht en heb ik als bijlage een stroomschema van de uitgavenprocedure voor overheidsopdrachten meegegeven. Daar kunnen de besturen zeker een belangrijke leidraad in vinden. De gemeentebesturen kunnen ook gebruik maken van de expertise die de OCMW's op dat gebied opgebouwd hebben. Die zijn immers sinds de invoering van de nieuwe OCMW-beleidsinstrumenten, de NOB, in 1997 verplicht om interne controleprocedures op te zetten. Die interne controle is dus niet helemaal nieuw op het lokale niveau.

Niettegenstaande dat is het belangrijk op te merken dat elke gemeente moet zorgen voor een afdoend controlesysteem op maat van haar eigen organisatie. Dat controlesysteem zal dus verschillen van gemeente tot gemeente. Elk bestuur heeft immers andere doelstellingen en is op een andere wijze georganiseerd. Ik ben mij er dan ook van bewust dat een goed controlesysteem niet op één dag in elkaar kan worden gestoken. Een dergelijk systeem heeft zijn tijd nodig en is de resultante van geregelde evaluatie en bijstellingen. Dat betekent niet dat men er geen aanvang mee kan nemen. Vanuit die optiek heb ik een zekere flexibiliteit aan de dag gelegd, maar anderzijds heb ik wel kordaat aangegeven dat men er werk moest van maken.

Het is niet de bedoeling dat budgetwijzigingen niet meer voorafgaand moeten worden opgestuurd naar de gemeenteraadsleden. Dat is een misverstand. Het is wel zo dat in het decreet niet wordt bepaald dat voor budgetwijzigingen het ontwerp veertien dagen vooraf naar de raadsleden moet worden verstuurd. Bijgevolg is de algemene termijn van toepassing opgenomen in artikel 21 van het Gemeentedecreet, dat wil zeggen: minstens acht dagen vooraf. De secretarissen weten dat, want ze zijn intussen allemaal met budgetwijzigingen geconfronteerd.

Budgetwijzigingen zijn minder omvangrijk dan het budget zelf. Dat is de aard van een budgetwijziging. Daardoor moet een kortere termijn mogelijk zijn. Uiteraard weerhoudt niets het bestuur ervan die termijn uit te breiden tot veertien dagen. Er is voor budgetwijzigingen voor een kortere termijn gekozen, enerzijds omdat dat te verenigen was met het controlerecht van de gemeenteraadsleden, en anderzijds omdat langere termijnen verlamd kunnen werken.

Mijnheer Peumans, ik begrijp uit uw vraag dat u in het artikel van het Gemeentedecreet de vereiste van het opsturen van de budgetwijzigingen expliciet ingeschre-

ven wilt zien. Naar aanleiding van de evaluatie van het Gemeentedecreet zal ik aan het parlement een ontwerp van decreet voorleggen waarin ook een dergelijke passage wordt vooropgesteld.

Dat er nog steeds geen ondersteuning is vanuit de Vlaamse overheid, wil ik formeel ontkennen. Nog voor de bekrachtiging van het Gemeentedecreet werden er door mijn voorganger en mezelf middelen vrijgemaakt om een ondersteuningscel te financieren. Die cel is er gekomen onder de naam e³pos. Hij integreert de kennis en ervaring van de nieuwe beleidsinstrumenten van het OCMW. Indien de ondersteuning op dit ogenblik ondermaats is, wens ik hierover ingelicht te worden. Ik zal daarover ook met mijn administratie van gedachten wisselen en kijken hoe we, indien nodig, nog beter zouden kunnen inspelen op de noden van de lokale besturen.

Op 1 januari 2007 zijn de meeste artikelen van het Gemeentedecreet in uitvoering getreden, met uitzondering van een aantal bepalingen betreffende de planning en het financiële beheer, namelijk de strategische meerjarenplanning, het budget en de boekhouding en de externe auditcommissie. De hervormingen zijn complex en vragen een ruime voorbereidingstijd, doorgedreven overleg en vorming van de lokale besturen. In de omzendbrief van 19 juli 2007 over de opmaak van de budgetten en de meerjarenplannen voor 2008 heb ik aangekondigd dat de bepaling over de boekhouding en de meeste financiële rapporten algemeen van toepassing moeten zijn vanaf het boekjaar 2013. Uiterlijk vanaf 2010 kunnen jaarlijks een aantal besturen op vrijwillige basis starten met de implementatie van het nieuwe financiële instrumentarium.

Over de hoofdlijnen van het financiële registratie- en rapporteringssysteem is in 2007 reeds ruim overlegd tussen mijn kabinet en administratie en vertegenwoordigers van de gemeenten, de OCMW's en de provincies.

De ontwerp teksten van de uitvoeringsbesluiten over het financiële stelsel zullen de eerstvolgende maanden ter bespreking worden voorgelegd aan de werkgroep met vertegenwoordigers van de lokale besturen. Ik wens die voorbereidingsfase af te ronden in 2008. In de loop van 2008 kan dan ook gestart worden met een ruim traject voor vorming en ondersteuning in verband met de toepassing van die uitvoeringsbesluiten. Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur zal die omschakeling begeleiden met modellen, voorbeelden, technische documentatie en vorming. Voor die aspecten zal eveneens worden samengewerkt met alle betrokkenen.

Voor de inwerkingtreding van de bepalingen inzake de boekhouding werd geopteerd voor een gefaseerd implementatietraject. Het voordeel van die methode is dat bepaald kan worden welke de meest aangewezen volgorde is waarop de elementen van het nieuwe financiële

instrumentarium worden ingevoerd. De kans dat de besturen op het einde van het implementatietraject alles op een degelijke manier geïmplementeerd hebben, wordt daardoor vergroot. Op die manier worden de gemeenten in staat gesteld zich geleidelijk aan in te schakelen in de vernieuwingen.

De bepalingen inzake de boekhouding en de financiële rapporten zullen algemeen van toepassing zijn voor alle besturen en OCMW's vanaf het boekjaar 2013. Uiterlijk vanaf 2010 zullen jaarlijks een aantal besturen, zij het op vrijwillige basis, kunnen beslissen om over te gaan tot de implementatie van dat nieuwe financiële instrumentarium.

De externe audit zal eveneens met een gefaseerd traject worden ingevoerd. De externe audit is, zoals de VVSG terecht stelde in een recent krantenartikel, het sluitstuk van de hele hervorming en moet bijgevolg uiterlijk operationeel zijn bij de start van het nieuwe financiële stelsel. Ik heb dan ook al de eerste stappen tot de realisatie ervan genomen. De Vlaamse begroting voor 2008 bevat de eerste kredieten voor de start van de organisatie van een externe audit. Het is duidelijk dat de invoering van de audit een belangrijke meerwaarde zal betekenen voor het bestuur van de gemeenten en in dat kader ook de positie van de gemeenteraad zal versterken.

Zoals u weet, rapporteert de audit aan de gemeenteraad, zodat die een rapport van onafhankelijke deskundigen zal ontvangen over aangelegenheden die de kern van de opdrachten van het bestuur uitmaken. Dat moet de besluitvorming in de raad ten goede komen en zal leiden tot een beperking van de noodzaak om via het toezicht corrigerend te moeten optreden ten aanzien van beslissingen van het lokale bestuur.

In 2008 zullen de nodige voorbereidingen worden getroffen, zodat de audit operationeel kan worden in 2009. In die optiek kunnen de audits opgestart worden vanaf de instap van de eerste besturen in het nieuwe stelsel. Ik onderzoek momenteel op welke wijze de externe audit het best georganiseerd kan worden, rekening houdend met de bepalingen van het Gemeentedecreet. Ik zal me voor het opstarten van de audit laten adviseren door de academische wereld.

Een ontwerp van de budgetonderrichtingen werd voorgelegd aan de mensen van de VVSG, die daarbij hun opmerkingen geformuleerd hebben. Ik heb in de mate van het mogelijke, en binnen de grenzen van wat op dit ogenblik wettelijk kan, met die opmerkingen rekening gehouden. Bij de totstandkoming van de uitgangspunten van de boekhouding en de rapportering werd de VVSG ook uitgebreid betrokken.

Een nieuwe omzendbrief met budgetonderrichtingen is momenteel niet aan de orde. De instructies voor gemeenten in de omzendbrief van 19 juli 2007 zijn geënt

op en conform de reeds in uitvoering gestelde bepalingen van het Gemeentedecreet en de nog bestaande bepalingen van het algemene reglement op de gemeentelijke comptabiliteit. Het spreekt voor zich dat, wanneer wijzigingen en/of aanpassingen aan de wet en regelgeving worden uitgevoerd en de budgetinstructies daarmee niet langer in overeenstemming zijn, ook de instructies daarop zullen worden afgestemd.

Een grondig vernieuwde regelgeving die betrekking heeft op nagenoeg alle onderdelen van het bestuurlijke beleid, kan niet onmiddellijk helemaal op punt staan. Er zijn bijgevolg nog nieuwe aanpassingen nodig. Maar ook de vroegere regelgeving, in casu de oude Nieuwe Gemeentewet, kende regelmatig aanpassingen. De Vlaamse Regering is op de hoogte van de vragen van onder meer de VVSG om nog een aantal verbeteringen aan het Gemeentedecreet aan te brengen. Ik heb al aangegeven dat ik die verbeteringsvoorstellen in alle openheid zal onderzoeken. Ik zal ze na het decreet op de bestuurlijke organisatie van de OCMW's aan de Vlaamse Regering voorleggen. Ik heb mij ertoe verbonden het Vlaams Parlement te vragen de eindstemming van beide decreten samen te behandelen.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik vind het nogal overrompend. Ik zal dit terugkoppelen naar mijn achterban. Als ik het goed begrijp, zijn een aantal zaken die men in de Nieuwsflits geschreven heeft, volgens u niet helemaal terecht. U zegt bijvoorbeeld dat het niet de bedoeling is dat de budgetwijzigingen niet meer voorafgaand opgestuurd moeten worden naar de gemeenteraadsleden.

Ik wil uw antwoord eerst nog eens grondig bestuderen.

Minister Marino Keulen: Wij zullen u het antwoord bezorgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de bevoegdheid van een gemeentelijk beslissingsorgaan om in rechte op te treden

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds de inwerking-treding van het nieuwe Gemeentedecreet op 1 januari 2007 bepaalt het artikel 193 van het Gemeentedecreet dat het college van burgemeester en schepenen bevoegd is om namens de gemeente te beslissen om in

rechte op te treden, hetzij als eiser hetzij als verweerder. Die bepaling vervangt het vroegere artikel 270 van de Nieuwe Gemeentewet op grond waarvan voor de meeste vorderingen waarbij de gemeente als eiser optrad, de rechtsvordering werd ingesteld door het college na machtiging door de gemeenteraad.

Wanneer nu een meerderheid van de leden van een schepencollege in een rechtsgeding betrokkenen is, zal die zelden of nooit zelf beslissen om namens de gemeente in rechte op te treden. In dergelijk geval zullen betrokkenen zichzelf buiten de zaak trachten te houden en er niet voor opteren om de gemeentelijke belangen te verdedigen. Er ontstaat met andere woorden een tegenstrijdigheid van belangen tussen de gemeente als administratiefrechtelijk geheel en de individuele leden van het schepencollege.

Enkel het artikel 194 van het Gemeentedecreet geeft aan de inwoners de mogelijkheid om in rechte namens de gemeente op te treden, wanneer het college niet in rechte wenst op te treden. Een bijkomende voorwaarde is dat die bewoners een zekerheidstelling aanbieden om persoonlijk de kosten van het geding te dragen en voor de veroordeling tot de betaling van een schadevergoeding of boete wegens tergend of roekeloos geding of hoger beroep, in te staan. Die zekerheidstelling zal er in de praktijk toe leiden dat slechts weinig burgers van dit artikel 194 gebruik zullen maken. En dan hebben we het nog niet over de kosten en de erelonen van de verdediging.

Mijnheer de minister, bent u zich bewust van deze mogelijke lacune in de decreetgeving? Een gemeenteraad kan het college niet meer opleggen om in rechte op te treden. Hierdoor kunnen leden van het college van burgemeester en schepenen zichzelf buiten schot stellen. Kunt u een andere mogelijkheid aanduiden om het college te verplichten in rechte op te treden voor de gemeente? Zo niet, is het niet aangewezen de decreetgeving aan te passen in het geval van een mogelijke tegenstrijdigheid tussen belangen van een of meerdere leden van het schepencollege en die van de gemeente?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Lachaert, dit is een zeer interessante vraag, onder meer omdat ze volledig losstaat van de partijpolitiek. Een dergelijk incident kan zich in verschillende gemeenten voordoen. Voor mij is dit geen punt van mijn geloof. We hebben er gewoon voor gekozen om meteen naar het schepencollege te gaan om korter op de bal te kunnen spelen en om snel te kunnen reageren wanneer men met gedingen wordt geconfronteerd.

In dit specifieke geval zijn zes schepenen – het hele schepencollege – in een gerechtsgeding betrokken en maken zij geen aanstalten om namens de gemeente in

rechte op te treden. Dat is natuurlijk tegen de geest van het Gemeentedecreet. Het was de bedoeling om kort op de bal te kunnen spelen en niet om bij wijze van spreken een muur voor de goal op te trekken waar niemand door kan.

In het Gemeentedecreet is voorzien dat elke burger kan optreden, en elk raadslid is per definitie ook een burger. In principe kan elk raadslid toch een geding aanspannen en zorgen dat er aan een aanklacht gevolg kan worden gegeven. De bestaande regeling dient om kort op de bal te kunnen spelen, niet om bepaalde mensen onschendbaar te maken. Als u vindt dat we enkele aanpassingen moeten doen en dit beter opnieuw bij de gemeenteraad kunnen leggen, heb ik daar geen enkel probleem mee. Voor mij is dat geen partijpolitieke aangelegenheid, maar gewoon een kwestie van goed bestuur. Ik wil dat graag als aanpassing meenemen.

De heer Patrick Lachaert: Ik dank u voor uw antwoord. We kunnen misschien met de meerderheidspartijen eens bekijken hoe we dit kunnen verhelpen.

Toch is het een probleem voor een gemeente. Als een burger zich burgerlijke partij wil stellen voor de correctionele rechtbank en een schadevergoeding vraagt die zijn aandeel als burger van een bepaalde gemeente moet compenseren in de meeruitgave die de gemeente moet doen ten gevolge van een milieudelict, dan weet ik dat dat onmogelijk is omdat de rechtbank een bewijs van schade zal vragen. En die schade is niet te bewijzen. Het enige wat de burger kan doen, is een symbolische euro vragen. De facto eindigt dit op het onontvankelijk verklaren van de burgerlijke partijstelling op de correctionele zitting. Het is hoe dan ook een juridisch probleem.

De voorzitter: De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes: De vraag van de heer Lachaert is heel interessant. Maar dat neemt niet weg dat men het nog altijd bij het college kan leggen en dan kan uitbreiden naar de gemeenteraad. Zo kan men korter op de bal spelen.

Minister Marino Keulen: Men kan heel veel situaties voorzien, maar men kan van de decreetgever niet verwachten dat die alles voorziet. Je voelt dat hier een oneigenlijk gebruik gemaakt wordt van iets dat positief bedoeld was. Voor mij is het gelijk hoe je het regelt. Als het voor jullie goed is, is het zeker voor mij goed, want jullie zijn ook allemaal lokaal actief. Maar het moet geregeld worden, want nu zijn er oneigenlijke effecten, en het laatste wat we willen, zijn ‘onschendbaarheden’, want dat staat haaks op goed bestuur.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

